

**ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ BESLENME VE DİYETETİK BÖLÜMÜNDE OKUYAN
ÖĞRENCİLERİN ORTOREKSİYA NERVOZAYA EĞİLİMLERİNİN BELİRLENMESİ**

**Determination of the Trends of Orthorexia Nervosa Students Nutrition and
Dietetics Department Ondokuz Mayıs University
Canan Asal ULUS¹, Bahtınur TAŞCI²**

ÖZET

Amaç: Bu araştırma, Samsun ili Ondokuz Mayıs Üniversitesi beslenme ve diyetetik bölümünde eğitim alan öğrencilerinin ortoreksiya nervoza'ya (ON) eğilimlerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Bu çalışma Ocak-Mayıs 2018 tarihleri arasında beslenme ve diyetetik bölümünde okuyan 179'u kız, 40'ı erkek olmak üzere toplam 219 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Araştırmada katılımcılara sosyo-demografik özelliklerin sorgulandığı anket ve "ORTO-15" testi yüz yüze anket yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Çalışma verilerinin analizleri SPSS 22.0 programı kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılanların % 81.7'si kız, % 18.3'ü erkektir. Katılımcıların yaş aralığı 17-30 olmak üzere, yaş ortalaması 21 ± 2.19 yıl olarak bulunmuştur. Katılımcıların boy, vücut ağırlıkları sırası ile ortalama 1.60 ± 0.08 m, 59.4 ± 10.94 kg'dır. Beden Kütle İndeksi (BKİ) değerleri en düşük 15.7 kg/m^2 ve en yüksek 29.9 kg/m^2 olarak bulunmuştur. Araştırmaya katılan öğrencilerin ORTO-15 testinde en düşük puan 28 en yüksek puan ise 48 olarak belirlenmiştir. Cinsiyetin ON ile ilişkisi incelendiğinde istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır (t -testi = -0.057; $p = 0.955$). Çalışmada öğrencilerin sınıf düzeyinde ORTO-15 testi puan sonuçları karşılaştırıldığında istatistiksel açıdan 3. sınıfın, 1. ve 4. sınıftan farklı olduğu belirlenmiştir ($p = 0.004$). BKİ değerleri ile ORTO-15 test puanları arasındaki istatistiksel açıdan ters yönde bir ilişki tespit edilmiştir ($r = -0.139$; $p = 0.004$).

Sonuç ve Öneriler: Ortoreksiya nervoza yeme bozukluğu konusunda üniversite öğrencilerine düzenli aralıklarla beslenme eğitimi verilmelidir.

Anahtar kelimeler: Beslenme ve diyet bölümü; Ortoreksiya nervoza; Orto-15; Yeme bozukluğu.

ABSTRACT

Aim: This research was carried out to determine the tendencies of Samsun Ondokuz Mayıs University Nutrition and Dietetics students to orthorexia nervosa (ON).

Method: This study was conducted between January and May 2018 on a total of 219 students, 179 girls and 40 boys studying in the Department of Nutrition and Dietetics. In the research, the questionnaire asking the participants about the socio-demographic characteristics and the "ORTO-15" test were carried out using the face-to-face survey method. SPSS 22.0 program was used to analyze the study data.

Results: 81.7% of the participants were female and 18.3% were male. The average age of the participants was 17-30, with an average age of 21 ± 2.19 years. Average height, body weight of the participants are respectively 1.6 ± 0.08 m, 59.4 ± 10.94 kg. Body Mass Index (BMI) values were found as the lowest 15.7 kg/m^2 and the highest as 29.9 kg/m^2 . In the ORTO-15 test, the lowest score was 28 and the highest score was 48. When the relationship of gender to ON is examined, no statistically significant difference was found (t -test = -0.057; $p = 0.955$). In our study, 1, 2, 3. When the results of ORTO 15 test of 4th and 4th grade students were compared, it was determined that 3rd grade was statistically different from 1st and 4th grade $r = -0.139$; $p = 0.004$. When the relationship between BMI and scale scores was examined, a statistically inverse relationship was detected.

Conclusion and Suggestions: Nutrition education is very important in university students about orthorexia nervosa eating disorder.

Keywords: Nutrition and diet department; Orthorexia nervosa; Orto-15; Eating disorder.

Makale Geliş / Received: 20.07.2020

Makale Kabul / Accepted: 03.03.2021

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü, ORCID:0000-0003-0170-976X, e-posta: casal@omu.edu.tr

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü, ORCID:0000-0003-3768-7363 e-posta: bahtinurtasci@hotmail.com

Sorumlu Yazar: Canan Asal ULUS

GİRİŞ

Eski çağlardan günümüze kadar insanlar üzerinde yapılan bilimsel çalışmalarda yeme davranışı bozukluklarının araştırıldığı görülmektedir (Hocaoğlu & Toker, 2009). Çalışma sonucunda birçok ülkede yeme bozukluklarının çok sık görüldüğü ve prevalansının giderek arttığı vurgulanmaktadır (Qian ve ark., 2013). Yeme bozukluklarının biyolojik, psikolojik, gelişimsel ve sosyokültürel olmak üzere birçok etiyojolojiye sahip olduğu varsayılmıştır (Rikani ve ark., 2013). Ortoreksiya terimi ilk olarak 1997’de Bratman tarafından Yunanca doğru, uygun anlamlarına gelen “orthos” ile, iştah anlamına gelen “orexia” sözcüklerinin birleştirilmesiyle oluşturulmuştur (Ramacciotti ve ark., 2011). Ortoreksiya Nervosa (ON), mental bozuklukların sınıflandırılması için kullanılan tanı el kitaplarında (DSM-IV, DSM-5, ICD-10) tek bir tanı kategorisi olarak bulunmamaktadır. ON’da, kişi her yediği ve içtiği besini abartarak kontrol ettiği, bu kişilerde ‘bedenine sadece faydalı besinlerin girmesi istedikleri, sağlıksız besinlerin vücuda alınmaması gerektiği’ düşüncesi taşıdığı belirtilmektedir. Besinlerin daha satın alma aşamasında iken ürünlerin ambalajlarını ayrıntılı ve uzun süre incelemekte hormon, kanserojen madde, boya veya gıda katkı maddesi olup olmadığını incelemektedir. Bu yüzden birçok gıdayı çiğ olarak tüketmeyi tercih etmektedirler (Donini ve ark., 2004; Bağcı ve ark., 2007). Fakat ortorektik davranışlar olarak da belirtilen sağlıklı beslenmeyle ilgili zihnin sürekli meşgul olması, besinlerin etkileri ve sağlığa potansiyel faydaları hakkında anormal düşünceler ve kendi kendine uygulanan beslenme kurallarına çok sıkı bir şekilde bağlı kalmak birçok ciddi psikolojik gerginliğe neden olabilir (Barthels ve ark. 2015; Missbach & Barthels, 2017). Bu kişilerde optimum sağlığa ulaşma arzusu takıntıya dönüşmüştür. ON tedavisinde uzman doktor, psikoterapist ve diyetisyenlerin de dahil olduğu multidisipliner bir ekip gerekmektedir (Koven & Abry, 2015). Ortoreksiya için kesin tanı ölçütleri olmadığından, hastalığın tanısı koymak oldukça zordur. Araştırmacılar, kişilere ORTO-15 testi uygulandıktan sonra hastalığa yatkınlıkları konusunda fikir geliştirilebilmektedir (Costa ve ark., 2017). Bu kapsamda Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi beslenme ve diyetetik bölümünde öğrenim gören öğrencilerde ON eğilimlerini belirlenmesi amacıyla planlanmış ve yürütülmüştür.

YÖNTEM

Bu çalışma, Samsun ili Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi beslenme ve diyetetik bölümünde öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden, yaşları 17-30 arasında olan 179’u kız, 40’ı erkek öğrenci üzerinde toplam 219 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Çalışmamız Ocak- Mayıs 2018 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmaya alınan öğrencilerin 40’ı (% 21.2) birinci sınıf, 40’ı (% 21.2) ikinci sınıf, 41’i (% 21.7) üçüncü sınıf ve 68’i (% 35.9) dördüncü sınıf öğrencileridir. Çalışmamıza katılmayı kabul eden öğrencilere araştırmamız hakkında bilgi verilmiş, her katılımcıdan Helsinki bildirgesi ilkelerine uygun olarak yazılı aydınlatılmış onam alınmıştır. Ayrıca araştırmamız Ondokuz Mayıs Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu’ndan 73 sayılı 30.04.2018 tarihli “Etik Kurul Onayı” alınmıştır. Çalışmamıza katılanlara yüz yüze anket yöntemiyle bireylerin sosyo-demografik özellikleri (yaş, cinsiyet, boy, kilo, BKİ vb.) bilgilerini içeren ve ORTO-15 ölçeğinin yer aldığı anket uygulanmıştır. Vücut ağırlığının (kg), boy uzunluğunun karesine (m²) oranı ile Beden Kütle İndeksi (BKİ) değeri hesaplanmış ve bulunan BKİ değeri Dünya Sağlık Örgütü’nün (DSÖ) sınıflamasına göre değerlendirilmiştir. ORTO-15 ölçeği, Bratman (2000) tarafından bireylerde ON belirtilerini tespit etmek amacıyla 10 soruluk bir değerlendirme ölçeği olarak hazırlanmıştır. Donini ve arkadaşları (2005) ölçekten bazı cümleleri çıkartıp, yerine yenilerini eklemiş ve yeniden düzenlemişlerdir. Geliştirilmiş ölçek 15 sorudan oluşmaktadır ve ON eğilimini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Maddeler, 4 dereceli formatta cevaplanacak biçimde yazılarak, “Çok sık” maddesi kapsam dışına alınmıştır. Maddelerden 2, 5, 8 ve 9. maddeler tersine puanlanmaktadır. Ölçeğin önemli maddeleri 3, 5, 6, 7, 11, 13 ve 15’tir. Ortoreksiya için ayırt edici ölçüt olan cevaplara “1”, normal yeme davranışı eğilimi gösteren cevaplara “4” puanı verilmiştir. Ölçekten en düşük 15, en yüksek 60 puan alınabilmektedir. Bu ölçekten sağlıklı yeme davranışı olanlar daha düşük puan almaktadırlar. Kırılım puanı 33 olarak belirlenmiş olup; 33 ve altında puan alanlar daha yüksek ortorektik eğilim gösteren kişiler olarak belirlenmektedir. Verilerin istatistiksel analizinde t-testi, Scheffe testi, Spearman testleri kullanılmıştır. Değişkenler sayı, yüzde (%), ortalama ± standart sapma ($\bar{x} \pm SS$) şeklinde verilmiştir. İstatistiksel değerlendirmede $p < 0.05$ anlamlı olarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR

Çalışmaya katılanların % 81.7’si (179 kişi) kız , % 18.3’ü (40 kişi) erkektir. Katılımcıların yaş aralığı 17-30 olmak ile beraber yaş ortalaması 21 ± 2.19 yıl olarak bulunmuştur. Katılımcıların boy uzunluğu ortalamaları 1.60 ± 0.08 metredir. Vücut ağırlıkları ortalamaları ise 59.4 ± 10.94 kg’dır. BKİ değerleri en düşük 15.7 kg/m² ve en yüksek 29.9 kg/m² olup; ortalamaları 21.8 ± 2.94 kg/m²dir. Cinsiyetlerine göre BKİ değerleri incelendiğinde erkek öğrencilerin BKİ değerleri kız öğrencilerden daha yüksektir (t-testi=4.028; p =0.000). Çalışmaya 55 1. sınıf, 55 2.sınıf, 54 3.sınıf ve 55 4.sınıf öğrencisi katılmıştır. Öğrencilerin eğitim hayatları boyunca nerede

kaldıkları incelendiğinde 43 öğrenci (%19.6) ailesi ile evde, 123 öğrenci (%56.2) kredi ve yurtlar kurumu yurdunda, 25 öğrenci (%11.4) özel yurttan, 21 öğrenci (%9.6) arkadaşları ile evde ve 7 öğrenci ise (%3.2) evde tek başına yaşadıklarını bildirmişlerdir. Çalışmaya katılan öğrencilerin doktor tarafından tanı konulan hastalıkları olup olmadığı incelendiğinde 183 öğrencinin (%83.6)'sının doktor tarafından teşhis edilen herhangi bir hastalığının olmadığı bulunmuştur. Otuzaltı öğrencinin (%16.4) ise doktor tarafından teşhis edilen hastalıkları olduğu, bu öğrencilerin 2'sinin (% 0.06) diyabet, 14'ünün (% 0.39) sindirim sistemi hastalıkları, 2'sinin (%0.06) kardiyovasküler hastalığı, 7'sinin (% 0.19) tiroit hastalığı, 6'sının (% 0.17) psikiyatrik hastalıklara, 1'inin (% 0.03) migren, 3'ünün (% 0.08) alerjik astım ve 1'inin (% 0.03) de sedef hastalığı olduğu bildirilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin ORTO-15 testine verdikleri cevaplar ile ON sıklıkları ve belirtileri saptanmaya çalışılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin ORTO-15 testinden aldığı puanlar değerlendirildiğinde en düşük puan 28 en yüksek puan ise 48 olarak belirlenmiştir. Tablo 1'de cinsiyetlerine göre ORTO-15 puanı ortalamaları karşılaştırıldığında erkeklerin aldığı puan 37.62 ± 3.76 ; kızların ise 37.65 ± 3.37 olarak bulunmuş olup, aralarında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p=0.955$).

Tablo 1. Cinsiyete Göre ORTO-15 puanı ortalamaları

	Cinsiyet	n	Ortalama	Std. Sapma	Std. Hata
ORTO 15 Puanı	Erkek	40	37.62	3.76	0.59
	Kız	179	37.65	3.37	0.25

Tablo 2. Öğrencilerin okudukları sınıflara göre ORTO-15 puanı karşılaştırılması

Sınıf	Sayı (n)	Ortalama	Std. Sapma	Minimum	Maximum
1.Sınıf	55	38.30	3.25	32.00	43.00
2.Sınıf	55	37.74	2.75	31.00	44.00
3.Sınıf	54	36.24	3.63	28.00	43.00
4.Sınıf	55	38.29	3.70	31.00	48.00
Toplam	219	37.65	3.43	28.00	48.00

Çalışmamızda öğrencilerin okudukları sınıflara göre ON durumlarının Scheffe testi ile ikili karşılaştırıldığında yalnızca 3. Sınıf öğrencilerinin, 1. ve 4. Sınıf öğrencilerinden istatistiksel açıdan farklı olduğu belirlenmiştir ($p=0.004$).

Tablo 3. Beden Kütle indeksi (BKİ) Değerlerine Göre ORTO-15 puanı karşılaştırılması

BKİ değeri	n	Ortalama	Std. Sapma	Minimum	Maksimum
<18.5 kg/m ² (zayıf)	25	38.20	2.21	35.00	42.00
18.5 -24.9 kg/m ² (normal kilolu)	167	37.66	3.60	28.00	48.00
25-29.9 kg/m ² (hafif şişman)	27	37.07	3.32	29.00	44.00
Toplam	219	37.65	3.43	28.00	48.00

Spearman testi ile BKİ değerleri ve ORTO-15 testi puanları karşılaştırıldığında istatistiksel açıdan ters yönde bir ilişki tespit edilmiştir. Buna göre BKİ artarken ORTO-15 testi ölçek puanının azaldığı görülmektedir ($r=-0.139$).

Tablo 4. Cinsiyete Göre ORTO-15 Test Puanlarının Karşılaştırılması

Cinsiyet	Erkek	Sayı (n)	ORTO-15 Grubu		Toplam
			33 ve altı	33 üstü	
	Kız	Sayı (n)	5 _a	35 _a	40
		%	12.5	87.5	100.0
Toplam		Sayı (n)	19 _a	160 _a	179
		%	10.6	89.4	100.0
		Sayı (n)	24	195	219
		%	11.0	89.0	100.0

Tablo'4 de görüldüğü gibi çalışmaya katılan öğrencilerin cinsiyetlerine göre ORTO-15 test puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p=0.730$).

TARTIŞMA

Literatürde yapılmış birçok çalışmada, yeme bozuklukları veya bozulmuş yeme davranışı hastalıkları risklerinin beslenme bilimleri veya diyetetik öğrencilerinde diğer bölümlerdeki öğrencilere nazaran daha yaygın olduğu bildirilmektedir (Abayomi & Kolka, 2012; Poinhos ve ark., 2015). Bizim çalışmamızda ORTO-15 testi uygulanan Ondokuz Mayıs Üniversitesi beslenme ve diyetetik öğrencilerinin %11'inin ölçekten 33 ve altı puanı aldığı yani ON'ya eğilimlerinin olduğu belirlenmiştir. Çalışmamıza benzer şekilde, Alveranga ve ark. (2012), Brezilya'da yaşayan beslenme ve diyet uzmanları ile yaptıkları çalışmada, katılımcıların ortorektik eğilimlerinin olduğu bildirmişlerdir. Hauer ve ark. (2006) diyetisyenler arasında ON sık görüldüğünü bildirilmiştir. Gezer & Kabaran (2013) beslenme ve diyetetik bölümünde okuyan 106 kız öğrenci üzerinde yaptıkları çalışmalarında, öğrencilerin yeme bozukluğu arttıkça ortorektik belirtilerinde arttığı sonuca varmıştır. Çalışmamıza katılan öğrencilerin yaş ortalamaları 21 ± 2.19 yıl; BKİ ortalamaları 21.8 ± 2.94 kg/m²'dir. Karakus ve ark. (2017) beslenme ve diyetetik bölümü öğrencileri üzerinde yaptıkları çalışmalarında BKİ ortalamalarını 20.9 kg/m² olduğunu bildirmişlerdir. Cinsiyete göre BKİ değerleri incelendiğinde erkek öğrencilerin BKİ değerlerinin, kızlardan daha yüksek olduğu bulunmuştur (p=0.000). BKİ değerleri ve ORTO-15 ölçeği karşılaştırıldığında istatistiksel açıdan anlamlı ters yönde bir ilişki tespit edilmiştir. Buna göre BKİ artarken ORTO-15 testi ölçek puanının azaldığı görülmektedir. Asil & Sürücüoğlu, (2015)'de 117 Türk diyetisyen ile yaptıkları bir çalışmada ORTO-15 skorları ile BKİ değerleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı negatif bir korelasyon olduğu bildirmişlerdir. Bizim çalışmamızda da benzer olarak BKİ ile ORTO-15 testi puanları arasındaki ters yönde bir ilişki tespit edilmiştir. Valera ve ark. (2014) tarafından yapılan bir başka çalışmada da ORTO-15 ölçeği puanıyla cinsiyet arasında anlamlı bir fark görülmemiştir. ORTO-15 ölçeğinin kullanıldığı bir başka çalışmada Meister (2015) tarafından Midwestern Üniversitesi'ndeki lisans öğrencilerine uygulanmış olup; çalışma sonunda kız öğrencilerin erkek öğrencilere nazaran daha yüksek oranda ON eğilim gösterdiği bildirilmiştir. Brytek ve ark. (2015) Polonya'da 18-25 yaş arası 44 erkek, 283 kız üniversite öğrencisi üzerinde yürüttükleri araştırmalarında, erkek öğrencilerin %43.18'inde kız öğrencilerin ise %68.55'inde ON eğiliminin olduğu bildirilmiştir. Bu çalışma sonucundan farklı olarak Kazkonda (2010)'nun çalışmasında ise, erkek öğrencilerin kız öğrencilere oranla daha fazla ortoreksik eğilimler gösterdiği bildirilmiştir. Ramacciotti ve ark. (2011) tarafından yapılan bir diğer çalışmada da cinsiyetler arası ortoreksiya puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Çalışmamızda ise bu sonuçlara benzer olarak kızların %10.6'sının, erkeklerin %12.5'inin ortorektik eğilimli olduğu sonucuna varılmıştır ve kadın ve erkeklerin ortoreksiya nervoza durumları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır. Korinth ve ark. (2009)'da beslenme bilimleri bölümünde okuyan öğrencilerde yeme davranışı ve yeme bozukluklarının tespiti üzerine yaptıkları çalışmalarda, beslenme bilimleri bölümü veya sağlık bilimlerinde eğitim almayan öğrenciler karşılaştırıldığında, diğer bölümlerdeki öğrencilerde eğitim yarıyıllarına göre ortoreksiya puanları değişmezken, beslenme bilimleri bölümünde 1. ve 2. yarıyıl ile 7. ve daha yüksek yarıyıl olan öğrenciler arasında ortoreksiya puanlarının değiştiği görülmüştür. 7. ve daha yüksek yarıyıl eğitim gören öğrencilerde 1. ve 2. yarıyıl olan öğrencilere göre ölçek puanları daha fazla olup; ortoreksiya ile uyumlu davranışlar gösterdikleri bildirilmiştir. Harris (2015)'de beslenme ve diyetetik bölümünde okuyan 17'si yeni öğrenci ve 14'ü uzun süreli öğrenci olan 31 kız öğrencinin ortoreksiya skor değişimleri üzerine yaptıkları bir çalışmada bölüme yeni gelmiş öğrencilerin ORTO-15 puanlarının uzun süreli öğrencilerden daha yüksek olduğu bildirilmiştir. Garipoğlu ve ark. (2019) çalışmasında beslenme ve diyetetik bölümünde okuyan kız öğrencilerin %76,7'i ortorektik olduğu, bu öğrencilerin eğitim aldıkları yıla göre sınıflandırıldıklarında; 1. sınıftaki öğrencilerin %77,5'inin, 4. sınıf öğrencilerin ise %73,5'inin ON'ya eğilimi bildirilmiştir. Çalışmada öğrencilerin son sınıfa geldiklerinde ortoreksiya eğilimlerinin azaldığı ve sınıflar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı bildirilmiştir. Çalışmamızda ise 3. Sınıf öğrencilerinin, 1 ve 4. sınıf öğrencileri ile karşılaştırıldığında ORTO-15 testi puanlarının daha düşük olduğu ve ON 'ya eğilimlerinin daha fazla olduğu belirlenmiştir (p=0.004). Bu durumun nedeni beslenme ve diyet bölümünde mesleki eğitim derslerinin daha çok 3. sınıfta yer alması olabilir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

ON yeme bozukluğu olan kişilerin sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Bu davranış sağlıklı beslenme takıntısı olarak başlasa da, insanın tüm yaşantısını olumsuz etkileyip, beden ve ruh sağlığını da bozarak ölüme kadar götürebilecek sonuçlara yol açabilmektedir. ON yeme bozukluğu konusunda özellikle beslenme ve diyetetik öğrencilerinin bilinçlenmesi önemlidir, bu konuda uzmanlaşmış diyetisyen, psikolog, psikiyatri uzmanları ve diğer sağlık çalışanları ile multidisipliner çalışmalar yaparak tedavi yöntemleri geliştirilmelidir. Beslenme ve diyetetik bölümünde öğrenim alan öğrencilerinin sağlıklı beslenme takıntısına olan eğilimlerinin araştırıldığı bu çalışmada, özellikle bu bölümde okuyan öğrencilerin yeme davranışlarıyla ilgili çalışmaların artması, literatürde daha fazla yer alması gerektiği ve bu çalışmanın diğer çalışmalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

ÇIKAR ÇATIŞMASI

Kişisel veya finansal herhangi bir çıkar çatışması yoktur.

YAZAR KATKISI

Çalışma tasarımı, veri toplama, veri analizi ve yorumlama, yazı taslağı, makalenin son halinin onaylanması:
Canan Asal ULUS, Bahtınur TAŞCI

KAYNAKLAR

- Abayomi, J.C., & Kolka, M. (2012). Body image dissatisfaction among food-related degree students. *Nutrition & Food Science*, 3(42), 139-147.
- Alvarenga, M. S., Martins, M. C., Sato, K. S., Vargas, S. V., Philippi, S. T., Scagliusi, F. B. (2012). Orthorexia nervosa behavior in a sample of Brazilian dietitians assessed by the Portuguese version of ORTO-15. *Eating and weight disorders : EWD*, 17(1), 29-35.
- Asil, E., & Sürücüoğlu, M.S. (2015). Orthorexia nervosa in Turkish dietitians, *Ecology of Food and Nutrition*, 54(4), 1-11.
- Bağcı, B., Bosi, A.T., Çamur, D., Çağatay, G. (2007). Prevalence of orthorexia nervosa in resident medical doctors in the faculty of medicine in Ankara, Turkey, *Appetite*, 49, 661-666.
- Barthels, F., Meyer, F., Pietrowsky, R. (2015). Orthorexic eating behavior a new type of disordered eating. *Ernährungs Umschau*, 62(10), 156-161.
- Bratman, S., & Knight, D. (2000). *Health Food Junkies: Overcoming the obsession with healthful eating*. Broadway Books, New York, 1-242.
- Brytek-Matera, A., Donini, L.M., Krupa, M., Poggiogalle, E., Hay, P. (2015). Orthorexia nervosa and self-attitudinal aspects of body image in female and male university students. *Journal of Eating Disorders*, 3, 2-2.
- Costa, C. B., Hardan-Khalil, K., Gibbs, K. (2017). Orthorexia Nervosa: A Review of the literature. *Issues in mental health nursing*, 38(12), 980-988.
- Donini, L.M., Marsili, D., Graziani, M.P., Imbriale, C., Canella, C. (2004). Orthorexia Nervosa: A preliminary study with a proposal for diagnosis and an attempt to measure the dimension of the phenomenon, *Eating and Weight Disorders*, 9, 151-157.
- Donini, L.M., Marsili, D., Graziani, M.P., Imbriale, M., Canella, C. (2005). Orthorexia nervosa: a preliminary study with a proposal for diagnosis and an attempt to measure the dimension of the phenomenon, *Eating and Weight Disorders*, 9(2), 7-151.
- Garipoğlu, G., Arslan, M., Öztürk, A.S. (2019). Beslenme ve Diyetetik Bölümü'nde Okuyan Kız Öğrencilerin Ortoreksiya Nervosa Eğilimlerinin Belirlenmesi. *İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 1(3), 23-27.
- Gezer, C., & Kabaran, S. (2013). Beslenme ve Diyetetik Bölümü Kız Öğrencileri Arasında Görülen Ortoreksiya Nervosa Riski, *S.D.Ü. Sağlık Bilimleri Dergisi*, 4(1), 14-22.
- Harris, C. (2015). Changes in Intuitive Eating and Orthorexia Scores among Female Graduate Students in *Dietetics*, 115(9), 30.
- Hauer, K., Kiefer, I., Kinzl, J.F., Traweger, C. (2006). Orthorexia Nervosa in Dietitians. *Psychother Psychosom*, 75, 395-396.
- Hocaoğlu, Ç., & Toker, D.E. (2009). Yeme Bozuklukları ve Aile Yapısı: Bir Gözden Geçirme. *Düşünen Adam*, 22(1-4), 36-42.
- Karakus, B., Hıdıroğlu, S., Keskin, N., Karavus, M. (2017). Orthorexia nervosa tendency among students of the department of nutrition and dietetics at a university in Istanbul. *North Clin Istanbul*, 4 (2), 117-123.
- Kazkondur, İ. (2010). Üniversite Öğrencilerinde Ortoreksiya Nervosa (Sağlıklı Beslenme Takıntısı) Belirtilerinin İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Aile Ekonomisi ve Beslenme Eğitimi Anabilim Dalı, Yüksek lisans tezi, Ankara, 95.
- Korinth, A., Schiess, S., Westenhoefer, J. (2010). Eating behaviour and eating disorders in students of nutrition sciences. *Public Health Nutr.*, 13, 32-37.
- Koven, N. S., Abry, A. W. (2015). The clinical basis of orthorexia nervosa: emerging perspectives. *Neuropsychiatric Disease And Treatment*, 11, 385-394.
- Meister, S.E. (2010). The Occurrence of Highly Sensitive Attitudes and Behaviors Toward Eating among Undergraduate Students at a Midwestern University. M.S. thesis, Northern Illinois University, DeKalb County, Illinois, 150.
- Missbach, B., & Barthels, F. (2017). Orthorexia Nervosa: moving forward in the field. *Eat Weight Disord.*; 22(1), 1.

- Okumuşoğlu,S.(2017).The relationship of orthorexic tendencies with eating disorder tendencies and gender in a group of university students. *Curr Res Educ*, 3(3),105-115.
- Poinhos,R.,Alves,D.,Vieira,E.,Pinhão,S.,Oliveira,B.M.,Correia, F. (2015).Eating behaviour among undergraduate students. Comparing nutrition students with other courses. *Appetite*, 84,28-33.
- Ramacciotti, C.E, Perrone, P., Coli, E.(2011) .Orthorexia nervosa in the general population: a preliminary screening using a self-administered questionnaire (ORTO-15). *Eat Weight Disord.*, 16(2),30-127.
- Rikani, A.A., Choudhry, Z.,Choudhry, A. M., Ikram, H., Asghar, M. W., Kajal, D., Waheed, A., Mobassarah, N. J. (2013). A critique of the literature on etiology of eating disorders. *Annals of Neurosciences*, 20(4),157–161.
- Qian, J., Hu. Q.,Wan, Y. (2013).Prevalence of eating disorders in the general population: a systematic review. *Shanghai Arch Psychiatry* ;25(4):212-223.
- Valera, J.H., & Ruiz,P.A.; Valdespino,B.R.;Visioli, F.(2014). Prevalence of orthorexia nervosa among ashtanga yoga practitioners: A pilot study. *Eat. Weight Disord.*, 19,469–472.